

Végtörlesztés

2011 szeptember 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Túlnyomórészt kritikával és tiltakozással fogadták a piaci és politikai (Brüsszel és Bécs) szerepl?k a kormány tervét, miszerint lehet?vé tennék, hogy a lakossági devizaadósok a jelenleginél jóval alacsonyabb árfolyamon végtörlesszék devizahiteleiket. (Svájcifrank-alapú kölcsönök esetén 180, míg eurós hiteleknél 250 forint lenne a rögzített árfolyam.)

A meglehet?sen széles kör? ellenkezés tegnap a „gyakorlatba” is átcsapott: éves mélypontjára esett vissza a forint az euróval szemben, a magyar állampapírokat csak magasabb hozamért cserébe vették meg a befektet?k, illet?leg hazánk cs?dkockázati mutatója is megugrott. Csendben jegyzem meg, hogy immár kockázatosabbak vagyunk, mint Románia vagy éppen Bulgária! Ráadásul a nemzetközi üzleti klíma is egyre pocsékabb. Minden összejön tehát ahhoz, hogy egy ilyen nyitott, kicsi és sérülékeny piacgazdaság tovább gyengüljön.

Márpedig a helyzet eddig sem volt rózsás. A magyar gazdasági növekedés a második negyedévben teljesen leállt, éves átlagban jó, ha 1,5 százalékkal b?vülünk; az ezzel kapcsolatos elemz?i konszenzus sajnos nem nagyon akar feljebb kúszni.

Eközben a bels? gazdaság gyarapodási illúziójával már mindenki leszámolt: a legtöbb termel? és szolgáltató ágazat a tavalyi produkciójához képest is stagnál, rosszabb esetben mínuszban van. Ezerszámra folynak – a hazai kis- és középvállalkozói körben – a cégfelszámolások az általános fizetésképtelenség miatt. S nem kell leutazni azért vidékre, hogy lássuk a valóságot: Budapest egykori patinás vállalkozói övezetei kiürültek, a f?város centrumában se szeri, se száma a bedeszkázott üzleteknek. Bár valamelyest javult a munkaer?-piaci helyzet, az állástalanságot kifejez? ráta továbbra is két számjegy?, éppen ezért tíz- vagy száz-ezrek várják a közhasznú munkalehet?ségeket, amelyeknek menedzselése a témában nem éppen járatos Belügyminisztérium hatásköre lesz. Mindezt tetézi, hogy a hazai hitelpiac hónapok óta fagyott állapotban van: ami pénzt ki is helyeznek a bankok, magas kamattal teszik, a kölcsönökre kiszabott visszafizetési kötelezettség pedig tovább n?het: a legfrissebb szakért?i jelzések alapján ég a zöld lámpa a Magyar Nemzeti Bank el?tt, hogy megemelje az alapkamatot. Ha pedig beigazolódnak Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter egyre többet hangoztatott várakozásai, amelyek szerint az eurózóna válságának újabb periódusa következik, akkor nagyjában-egészében l?ttek a jöv? évi gazdasági növekedési terveknek is, miután a fentebb említett 1,5, legfeljebb kétszázalékos dübörgést is dönt? részt a multik itteni leánycégei teremtik el?.

Mint halottnak a csók, úgy hiányzott tehát ez a 180-as végtörlesztési konstrukció. Pedig az els? reflexünk az lenne, hogy természetesen igent mondunk a felvetésre, hiszen a frank- és euróalapú hitelek átkonvertálásával csökken az ország devizakitettsége. Mert pont a devizakitettség miatt (is) vagyunk a piacon olyan „kitettek”. Csakhogy „bejátszik” néhány fontos tényez?. Például a devizahitelek közül a jók – amelyeket eddig is tudtak törleszteni – t?nnek el a piacról, ezért igazából az árfolyamsokk kockázata érdemben nem csökken. Közben viszont a

bankrendszer sokkt?r? képessége jelent?sen romlik, továbbá a költségvetési és a banki kockázatok er?södése mellett az országkockázati megítélés általában is zuhan, a lemin?sítés esélye emelkedik.

Figyelem! Még csak egy-két nap telt el a kormányzati terv ismertetése óta, a kabinet ad hoc döntései, a jogbiztonság sérülése – itt ugyanis a hitelszerz?dések átírásáról is szó van –, a Standard and Poor’s hitelmin?sít? fel?li int? jelzés máris lejt?re vitte a forintot, az állampapírok hozamát pedig megemelte. Vagyis a piacok els? körben így díjazták az ötletet. S hol vagyunk még attól, amikor Ausztria – az osztrák bankok hatmilliárd eurós érintettsége révén – beszáll abba a nemzetközi, ellenünk induló „hadjáratba”, amely majd Brüsszelben landol?

Addig is ami nyugtalanítóan biztos: a végtörlesztésnek ára lesz. Pontosabban: már van.
Szajlai Csaba, magyarhirlap.hu

Ajánló